

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רנ"ד ע"א

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רנ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּבַעַל פֶּה, מִתְחַבְּרוּ לְפָרָשָׁא מִיָּלִין סְתִימִין.

תרגום לעברית

וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד - זֶה הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל, שֶׁהוּא מֶלֶךְ מְאוֹתוֹ כְּבוֹד, שְׁמַאִיר לְלִבְנָהּ. וּמִי הוּא? ה' צְבָאוֹת. וַיְבֹא, לְאַיֶּזָה מְקוֹם? לְהַכְנִיס הַתּוֹרָה בְּאָרוֹן, בְּחִבּוּר אֶחָד כְּמוֹ שְׂרָאוּי. וְכִיּוֹן שֶׁזֶה נִכְנָס לְמְקוֹמוֹ, אִזְּ הַתּוֹרָה נִכְנָסֶת בְּאָרוֹן, וּמִתְחַבֵּר חִבּוּר אֶחָד, תּוֹרָה עֲלִיוֹנָה בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, מִתְחַבְּרוֹת לְפָרָשׁ דְּבָרִים סְתוּמִים.

טקסט הזוהר

אִימְתִי. בְּשָׁבוּעוֹתֵיכֶם. לְמַנְיָנָא דְאַתּוֹן מוֹנִין. דְּבָכֵל שַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל עֲבָדִין חוֹשְׁבָנִין לִירְחִין וְזִמְנִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִקִּין תִּיבָה גוֹ אֵינּוֹן רְקִיעִין, וְאַעֲבֵר כְּרוּזָא, הָא בְּנִי לְתַתָּא, קֻדְשׁוֹ יִרְחָא, קֻדְשׁוֹ זְמַנָּא, אֲתִקְדָּשׁוּ כָּלְכוּ לְעִילָא. וְעָבִיד לְכָל חִילֵי דְבִשְׁמִיָּא, דְּמִתְקַדָּשִׁין כְּחָדָא בְּעָמָא קֻדְשָׁא, וְכִלְהוּ נְטָרֵי כְּחָדָא, נְטִירָא חָדָא, וְעַל דָּא בְּשָׁבוּעוֹתֵיכֶם, לְמַנְיָנָא דְאַתּוֹן מוֹנִין אֵינּוֹן שְׁבַע שְׁבָתוֹת.

מתי, ? בשבעתיכם, למנין שאתם מונים. שפכל שעה שישראל עושים חשבון לחדשים וזמנים, הקדוש ברוך הוא מתקן תבה תוך אותם רקיעים, ומעביר כרוז: הנה פני למטה, קדשו החדש, קדשו זמן, התקדשו כלכם למעלה! ועושה לכל החילות שבשמים שמתקדשים כאחד בעם הקדוש, וכלם שומרים כאחד שמירה אחת, ועל זה נאמר בשבעתיכם, למנין שאתם מונים אותם שבע שבתות.

טקסט הזהר

וכדין משיך קודשא בריך הוא, משיכו דשבע דרגין לתתא, בההוא דרגא דאתאחד בהו, באינון שבע שבתות. (ס'א באינון שבע שבתות. וכדין משיך קודשא בריך הוא, משיכו דשבע דרגין דלעילא, בההוא דרגא לתתא דאתאחד באינון שבע שבתות). ואי תימא, והא שיתא אינון ולא יתיר. אלא כדין אימא יתבא על אפרוחין, ואשתכחת רביעא עלייהו. ואנן מפרחין לה, ונטלין אינון שית בנין. בהאי דרגא דלתתא, לקיימא דכתיב, (דברים כב) שלח תשלח את האם ואת הבנים וגו'.

תרגום לעברית

ואז מושך הקדוש ברוך הוא המשכה של שבע מדרגות למטה באותה מדרגה שמתאחדת בהן, באלו שבע שבתות. (באותן שבע שבתות. ואז מושך הקדוש ברוך הוא המשכה של שבע מדרגות שלמעלה באותה מדרגה שלמטה שמתאחדתבאלו שבעשבתות). ואם תאמר, והרי שש הן ולא יותר - אלא כאשר אמא יושבת על האפרוחים ונמצאת רוכצת עליהם, ואנו משלחים אותה ולוקחים אלו הששה בנים בזו המדרגה שלמטה, לקיים שנאמר (דברים כב) שלח תשלח את האם ואת הבנים וגו'.

רב המנונא סבא אמר, בהאי יומא, לא נטלין ישראל אלא חמש בנים, ואינון חמשה חומשי תורה. ואי תימא שית אינון. אלא שבע אינון, בחד צפורה דאשכחת בין גדפיה דאימא. וישראל, ידעי למיזד צידא טבא, רבא ויקירא. מה עבדי. מפקי מתחות גדפיה דאמהא, ההוא צפורה, בלחישו דפומא מלחשו לגבה, לחישו בתר לחישו.

תרגום לעברית

רב המנונא סבא אמר, ביום זה לא לוקחים ישראל אלא חמשה בנים, ואלו הם חמשה חומשי תורה. ואם תאמר ששה הם - אלא שבעה הם בצפור אחת שנמצאת בין כנפיה של אמא. וישראל יודעים לצוד ציד טוב, גדול וחשוב. מה עושים? מוציאים מתחת כנפיה של אמא אותה הצפור, בלחישת הפה מלחשים לה, לחישה אחר לחישה.

טקסט הזוהר

וההוא צפורה דחייש (ס"א דרחים) לאינון לחישין, ולאינון קלין, דקא מלחשי לגבה. ואף על גב דאיהי תחות גדפי אמהא, זקיף רישא ואסתכלת לגבי ההוא לחישו דקלא, ופרחת לגבייהו, ונפקת מתחות גדפיה דאימא. כיון דישראל נטלי לה, אתקיפו בה, ולחשין לה, וקשרין לה בקשורא דלא תפרח ותזיל. מיד נטלי לה ישראל בההוא קשורא, ואיהי בעאת למפרח ולמיזל, ולא יכילת למיזל לה.

תרגום לעברית

ואותה צפור שחוששת (שאוהבת) לאותן הלחישות ולאותם קולות שמלחשים לה, ואף על גב שהיא תחת כנפי אמה, זוקפת ראשה ומסתכלת אצל אותה לחישת הקול, ופורחת אליהם, ויוצאת מתחת כנפיה של אמא. וכיון שישראל לוקחים אותה, מחזיקים בה ולוחשים אצלה, וקושרים אותה בקשר שלא תעוף ותלה. מיד לוקחים אותה ישראל באותו קשר, והיא מבקשת לעוף וללכת, ואינה יכולה ללכת לה.

ובְעוֹד דְּהִיא קְשִׁירָא בִּידֵיהּ, אֵינוֹן מְלַחֲשֵׁי בְּקִלְיָהוֹן, וְאִיהִי מְצַפְצָפָא בְּהִדְיָהּ,

תרגום לעברית

ובְעוֹד שְׁהִיא קְשׁוּרָה בִּידֵיהֶם, הֵם לוֹחֲשִׁים בְּקוֹלָם, וְהִיא מְצַפְצָפֶת עִמָּהֶם, וּמַעֲוֹפֶפֶת לְמַעַלָּה וְיוֹרֶדֶת. וְכָל אוֹתָם בְּנִים שְׂתַחַת כְּנָפֵי אֲמוּתֵיהֶם, כִּיּוֹן שְׁשׁוּמְעִים אוֹתוֹ הַצִּפְצוּף שֶׁל אַחוּתָם וּלְחִישַׁת אוֹתוֹ הַקּוֹל, מִיָּד יוֹצְאִים תַּחַת כְּנָפֵי אֲמוּתֵיהֶם וּמַעֲוֹפֶפִים אֶצֶל אוֹתָהּ הַצִּפּוֹר. וְיִשְׂרָאֵל לוֹקְחִים אוֹתָם וְאוֹחֲזִים בָּהֶם. וְאִם לֹא אוֹתָהּ צִפּוֹר שְׁאוּחֲזִים בָּהּ בְּתַחֲלָה, לֹא הָיוּ אֵלּוּ מַעֲוֹפֶפִים אֶצֶלָם לְעוֹלָמִים, וְלֹא יְכוּלִים לְאַחֲזוֹ בָּהֶם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.